

فهرست مطالب

۵	مقدمه.....
۹	پیشگفتار.....
۱۱	طبقه‌بندی در روان‌پزشکی.....
۲۹	شرح حال روان‌پزشکی و معاینه وضعیت روانی.....
۴۴	ارزیابی طبی و آزمون‌های آزمایشگاهی در روان‌پزشکی.....
۶۶	تصویربرداری مغز در روان‌پزشکی.....
۷۲	اختلالات عصبی - شناختی عمدہ.....
۱۰۲	اختلالات عصبی شناختی عمدہ یا خفیف ناشی از یک بیماری طبی دیگر(اختلالات نسیانی)
۱۰۸	اختلالات روانی ناشی از بیماری‌های طبی عمومی.....
۱۲۶	اختلالات اعتیادی و مصرف مواد.....
۱۷۷	طیف اسکیزوفرنی و دیگر اختلالات روان‌پریشی.....
۲۰۰	اختلالات اسکیزوفرنی فرم، اسکیزوافکتیو، هذیانی، و سایر اختلالات روان پریشانه ..
۲۱۹	اختلالات خلقی.....
۲۵۲	اختلالات اضطرابی.....
۲۷۷	اختلال وسوسی جبری و اختلالات مرتب.....
۲۹۳	اختلالات مرتب با سانحه و عوامل استرس‌زا.....
۳۰۴	اختلالات تجزیه‌ای
۳۲۰	اختلال علائم جسمانی و اختلالات مرتب.....
۳۳۶	اختلالات شخصیت
۳۶۵	کژکاری جنسی و نارضایتی جنسیتی
۳۹۲	اختلالات تعذیه و خوردن.....
۴۰۴	چاقی و سندروم متابولیک
۴۲۱	خواب طبیعی و اختلالات خواب - بیداری.....
۴۴۰	اختلالات ایدایی، کنترل تکانه و سلوک.....
۴۴۵	طب روان - تنی.....
۴۶۱	خودکشی، خشونت، و سایر فوریت‌های روان‌پزشکی.....

۴۸۳	اختلالات دوران نوزادی، کودکی، و نوجوانی	۲۵
۵۳۵	روانپزشکی سالمندان	۲۶
۵۵۲	مراقبت‌های پایان زندگی	۲۷
۵۶۳	روان‌درمانی	۲۸
۵۸۳	درمان روان دارویی و مکمل‌های تقدیمهای	۲۹
۶۹۱	درمان‌های تحریک مغزی	۳۰
۶۹۷	روانپزشکی قانونی و اخلاق در روانپزشکی	۳۱
۷۱۰	اختلالات حرکتی ناشی از داروها	۳۲
۷۲۲	خلاصه نشانه‌ها و علائم	
۷۴۹	نمایه	

مقدمه (ویراست ششم)

سال ۱۳۷۴ در بیمارستان روزبه، کارورز جوان و محبوبی در بخش روانپزشکی به کار مشغول شده بود که با علاقه و استیاق اما آرام و بی تظاهر به آموختن دل بسته بود. در جریان این همکاری متوجه شدم که انسانی فرهیخته و باساد است و زبان فارسی و انگلیسی را هم خوب می‌داند. وقتی از من برای ترجمه کتابی راهنمایی خواست، بدون هیچ تردیدی کتابی از یونگ (روانشناسی تحلیلی یونگ^(۱)) را که برای ترجمه آن به دنبال فرصتی بودم و نمی‌یافتم، به او پیشنهاد کردم. پس از مدتی ابتدا ترجمه چند فصل و بعد ترجمه کامل آن را براجم آورد. چند روزی به مطالعه و مقابله آن با متن اصلی گذشت و آن را سیار دقیق و روان یافتم. برای اطمینان بیشتر با مشورت استاد دکتر حسن بطحائی ترجمه را به خانم فرامرزی تحویل دادم که ایشان در کارهای یونگ و ترجمه دستی گشاده دارد. پس از مدتی خانم فرامرزی با تأیید کامل ترجمه، آن را بازفرستاد، و با خوشحالی این اولین کتابی بود که دکتر فرزین رضاعی ترجمه کرده بودند. این کتاب توسط انتشارات ارجمند چاپ شد و به چاپ پنجم هم رسید. شانس آشنازی با دکتر رضاعی ادامه یافت و او یکی از روانپزشکان فرهیخته و دوستداشتنی است که از امیدهای ما در غرب کشور و غالیت‌های علمی انجمن روانپزشکان ایران است.

این مقدمه به این مناسب تداعی و نوشتہ شد که انتشارات ارجمند با همت همکار عزیز آقای دکتر محسن ارجمند که به یکی از سرمایه‌های پزشکی ایران تبدیل شده است، از من خواستند که مقدمه‌ای بر ترجمه ویراست ششم دستنامه روانپزشکی بالینی کاپلان و سادوک بنویسم که به دست آقای دکتر فرزین رضاعی ترجمه شده است. بر این باور هستم که در نبود یک مجموعه تالیفی روزآمد به دست روانپزشکان ایرانی، این کتاب برای مطالعه دانشجویان پزشکی، پزشکان، فیزیوتراپیست‌ها، روانشناسان، مددکاران، کاردرمانگران، پرستاران و سایر کسانی که در زمینه روانپزشکی مشغول به کار هستند، و البته برای روانپزشکان بسیار مفید است.

این کتاب که فشرده‌کاملی از روانپزشکی را در پیش چشم می‌گشاید، کتابی اصلاح در این زمینه است. ویراست ششم این کتاب بر مبنای DSM-5 تنظیم شده است و به خصوص در فصل اختلالات شخصیت بسیاری از ابهامات قبلی را روشن کرده و در فصل درمان‌های دارویی اطلاعات به روز شده و مرجع بسیار خوبی برای آموختن و یازآموزی است. آرزوی توفیق روزافزون دارم برای انتشارات ارجمند، و آقای دکتر فرزین رضاعی و همکاران.

دکتر سید احمد جلیلی

رئیس سابق انجمن علمی روانپزشکان ایران

مقدمه (ویراست پنجم)

بیماری‌های روانی بخش عمده‌ای از مراجعان به مطب پزشکان عمومی را تشکیل می‌دهند. اگر مراجuan به کلینیک‌های مشاوره راهنمراه با مراجuan به مطب پزشکان عمومی و تخصصی مجموعاً در نظر بگیریم شاید بیش از ۸۰٪ از مراجuan به نوعی مشکل روانی دارند. از این‌رو شناخت دقیق بیماری‌های روانپزشکی برای پزشکان عمومی، روان‌شناسان و مشاوران، بسیار ضروری است.

دستنامه جیبی کاپلان با همین هدف نگاشته شده است و ترجمه آن می‌تواند نقش مهمی در آموزش روان‌شناسی و مشاوره بالینی و نیز دوره پزشکی عمومی ایفا کند. طیف عالیم اختلال‌های روانی بسیار گسترده و چه بسا فراوان تر و متنوع‌تر از اختلال‌های جسمی است. بسیاری از این عالیم به شکل شکایت‌های جسمی هستند بنا براین درصد بالایی از بیماران مبتلا به اختلال روانی به پزشکان عمومی و سایر متخصصان پزشکی مراجعه می‌کند و اغلب پس از تحمل رفت و آمدهای فراوان و صرف هزینه‌های غیرضروری، گران، بی‌نتیجه، دردمندو بلا تکلیف از مطب پزشک بازمی‌گردند و به آنها گفته می‌شود که سالم هستند و حداکثر اینکه «اعصابتان ناراحت است»، پس مفهوم سلامت و بیماری در گروههای مختلف جامعه، در روند بیماری تأثیر می‌گذارد.

شاید بتوان گفت روانپزشکی یگانه تخصص پزشکی است که در تقاطع پزشکی، روانشناسی، جامعه‌شناسی و فرهنگ قرار دارد. بنابراین ۴ مدل اصلی می‌توان برای رویکرد روانپزشکی به بیماری‌های روانی در نظر گرفت:

- **۱- مدل بیماری:** این مدل معتقد است تغییرات فیزیولوژیک اساس عالیم روانی را تشکیل می‌دهند. این مدل که با معرفی داروهای ضد روانپریشی از نیمه دوم قرن بیستم به تدریج پاگرفت، با پژوهش‌های نوروولوژی و بخصوص تصویربرداری و آسیب‌شناسی مغز جا پای خود را محکم کرد و هرچند از دهه‌ی ۷۰ با معرفی دیدگاه زیستی روانی - اجتماعی توسط جورج اینگل، نقاط ضعف آن آشکار شد اما شاید هنوز هم مسلط‌ترین رویکرد در روانپزشکی امروز باشد. در هر حال پژوهش‌های زیست‌شنختی در دهه‌های اخیر روز به روز به این نتیجه نزدیکتر شده که بیماری‌های روانی با اختلال‌های ظریف در زیرساختهای مغزی ارتباط دارد و برخی معتقدان در نامگذاری این رشته تخصصی و این بیماریها باید تجدیدنظر کرد. پیشینیان ما اختلال‌های روانی را با عنوان «بیماری‌های دماغی» خطاب می‌کردند که به تفهیم ماهیت این اختلال‌ها بیشتر کمک می‌کند (لغت روان در ادبیات ما معادل روح هم به کار رفته که روح مقوله‌ای کاملاً جدا از پزشکی و روانپزشکی است).
- **۲- مدل سایکوبدینامیک (روانپویشی):** که اساساً با آموزه‌های فروید و پس از آن یونگ و آدلر آغاز شد و در نیمه‌ی اول قرن بیستم نگرش مسلط در روانپزشکی بود. در این مدل خاستگاه عالیم

باليينى در ناخودآگاه و تجارت کودکى بيمار جستجو مى شود و عاليم به صورت نوك كوه يخى در نظر گرفته مى شود که تمامی قسمت زير آب آن همان ناخودآگاه است. اين رويکرد هرچند جايگاه نخست خود را از دست داد اما همگام با پژوهشهاي علمي جديد متتحول شد و ضمن برقراری ارتباط با زیست‌شناسی، و علوم اجتماعی، در کار بالینی هم روشهاي جديدي را متناسب با نيازهاي امروزين معرفی کرد.

۳- مدل شناختي - رفتاري: به گفته آيزنک، عاليم باليني ناشي از عللي در ناخودآگاه نيسنتند بلکه براساس نظريه يادگيري، عاليم روان‌نژنداشه (نوروتيك)، عادتهايي هستند که آموخته مى شوند. اين مدل نخست با معرفی کارهای پاولوف و سپس اسکينر و واتسون در قالب رفتاريگرایي شكل گرفت و در سالهای بعد با کارهای بک و جنبش‌شناختي به صورت شناختي - رفتاري درآمد. امروزه اين رویکرد، کاربرد وسیعی در درمان انواع اختلالهای روان‌نژنداشه مثل اضطراب، وسواس، افسرده‌گی، مشکلات جنسی، زناشویی و غیره پیدا کرده است.

۴- مدل اجتماعي: در اين ديدگاه فرض بر اين است که علل بيماری روانی ريشه در درون ذهن فرد ندارند بلکه واکنشي طبیعي در برابر رویدادهای زندگی، مشکلات و فشارهای اجتماعي هستند، بنابراین درمان نباید فقط در قالب فردی انجام گيرد بلکه باید معطوف به ايجاد سازگاري با اجتماع، محيط و فضای فرهنگي باشد. شايد بتوان گفت روانپزشكی اجتماعي با کارهای اميل دورکيم روی عمل اجتماعي خودکشي آغاز شده است. اين ديدگاه خيلي دير خود را وارد روانپزشكی کرد. زيرا اکثر روانپزشكان پيرو آموزه‌های کربلين (مدل بيماري) يا فرويد (مدل روانپويشي) بودند. اما از دهه ۷۰ به بعد، نقش عوامل اجتماعي در ايجاد يا تداوم عاليم روانی مورد تأکيد قرار گرفت و اهميت بسزايی بخصوص در روانپزشكی کودکان، عود بيماريهاي روانپريشانه، و ايجاد و تداوم بيماريهاي روان‌نژنداشه (نوروتيك) پيدا کرد. جالب است که با آموزش خانواده‌ي بيمار مبتلا به اسکيزوفرنی و کاهش هيچان ابراز شده (expressed emotion) ميزان عود اسکيزوفرنی ۴۰٪ کمتر مى شود.

مسلمانه هر روانپزشكی بسته به علاقه‌مندي‌ها و آموزشهايي که دیده به يكى از اين مدلها بيشتر گرایش داشته و در تشخيص و درمان بيماران بيشتر بر آن تأکيد مى کند. اما داشتن نگاه چندسطحی به حل مسائل بيماران بهتر کمک مى کند. مثلاً خانمي که دچار جمع هراسی (social phobia) است در چهار سطح قابل تحليل است. رفتار اجتماعي وی قطعاً دچار مشکل است، مشکلاتي در سطح روانی به صورت اضطراب انتظار يا انديشناکي دارد، تغييرات بيولوژيک مثل دوره قيل از قاعدگي سبب تشدید عاليم وی مى شوند، و بالاخره تجارت دوران کودکی و دفعه‌های روانی ناکارآمد در ناخودآگاه وی مى توانند در ايجاد و تداوم عاليم نقش داشته باشند.

در كتاب روانپزشكی کاپلان سعی شده به هر چهار رویکرد فوق اشاره شود، هرچند حرکت اصلی كتاب روی مدل بيماري است و رویکردهای ديگر را نيز در قالب طبقه‌بندی بيماريها شرح داده است. به ياد داشته باشيم که طبقه‌بندی بيماريها يك پديده‌ي عيني نيست و صرفاً برای درک بهتر بيمار

ابداع شده است و وظیفه روانپزشک «درمان بیمار است نه بیماری».

* * *

ترجمه‌ی کتاب و مبحث‌های علمی و ادبی یکی از قدیمی‌ترین و بهترین راه‌های انتقال دانش و فرهنگ و نزدیکی ساکنان این کره خاکی بوده است.

در تاریخ خوانده‌ایم که کتاب کلیله و دمنه که یکی از متون درسی دبیرستانی همسالان اینجانب بوده که به دستور بزرویه‌ی حکیم، وزیر انشوریون از زبان هندی به پهلوی ترجمه شد و شاید این اولین ترجمه‌ی یک کتاب خارجی در ایران باشد. بعدها این مقطع این کتاب را به عربی ترجمه کرد و در قرن چهارم هجری این کتاب به نثری شیرین که امروز در اختیار ما است به فارسی ترجمه شد. از قرن پنجم میلادی که نسطوریان از روم به ایران آمدند و مدارس پزشکی را تأسیس کردند و به تدریس طب یونانی پرداختند ترجمه‌ی کتاب‌های پزشکی شروع شد. پس از اسلام در زمان خلافت امویان آثار پزشکی از یونانی و سریانی و هندی به عربی که در آن زمان زبان علمی ایران نیز بود ترجمه شد و به همین دلیل قانون این سینا هم به عربی نوشته شد. بعدها نگارش و ترجمه‌ی کتاب به زبان فارسی متداول شد و جرجانی ذخیره‌ی خوارزمشاهی را به زبان فارسی نوشت.

با تأسیس دارالفنون ترجمه‌ی کتابهای پزشکی از زبانهای غربی و بیشتر از فرانسه شروع شد و از دهه‌ی چهل به بعد ترجمه‌ها بیشتر از زبان انگلیسی بود و در زمینه روانپزشکی باید از ترجمه‌های دکتر پورافکاری استاد روانپزشکی دانشگاه تبریز یاد کرد که تلاشی عظیم بوده و هست. آقایان دکتر ارجمند و دکتر رضاعی از دوران آموزش تخصصی خود که از آن زمان افتخار آشنایی با ایشان دست داد، پزشکانی تلاشگر، خوش‌فکر و اهل کتاب و اندیشه بودند و هیچگاه دست از مطالعه و تألیف و ترجمه برنداشتند.

این موفقیت را به ایشان تبریک می‌گوییم و مطالعه این کتاب را به همکاران توصیه می‌کنم.

دکتر سید احمد جلیلی

رئیس سابق انجمن علمی روانپزشکان ایران

پیشگفتار

از زمان انتشار آخرین ویراست این کتاب، روانپژشکی دستخوش تغییرات زیادی شده است. طبقه‌بندی جدید اختلالات روانی در ویراست پنجم راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-5) از سوی انجمن روانپژشکان آمریکا منتشر شده است. همه این تغییرات در این ویراست ششم و جدید دستنامه جیبی روانپژشکی بالینی لحاظ شده است. تمامی بخش‌های این کتاب به روز و بازنگری شده و همه تشخیص‌های اختلال روانی با ملاک‌های DSM-5 مطابقت دارند.

هر اختلال با استفاده از شاخص‌های اختصاصی تشخیص، همه گیرشناختی، سبب‌شناسی، علایم و نشانه‌های بالینی، تشخیص افتراقی و درمان توصیف شده است. این کتاب یک مرجع مدندرستی برای تشخیص و درمان طیف کامل اختلالات روانی در بزرگسالان و کودکان محسوب می‌شود. در طول سال‌ها روانپژشکان و پژشکان غیرروانپژشک و نیز دانشجویان پژشکی، بخصوص در طول دوره آموزش روانپژشکی این کتاب را راهنمای مفیدی دانسته‌اند. همچنین سایر روان‌شناسان، مددکاران اجتماعی، پرستاران روانپژشکی و بسیاری از متخصصین سلامت روان از این کتاب استفاده می‌کنند.

این دستنامه جیبی یک همراه کوچک ویراست دهم در سی‌نامه جامع روانپژشکی کاپلان و سادوک (CTP-X) است که اخیراً منتشر شده است و در پایان هر فصل کتاب حاضر منابعی در مورد بخش‌های مفصل تر این در سی‌نامه ارائه شده است.

مؤلفین، دکتر بنجامین سادوک و دکتر ویرجینیا سادوک مفتخرند که دوستی نزدیک و همکاری حرفة‌ای بنام دکتر سامون احمد در تألیف کتاب به آنها پیوسته است. او روانپژشکی برجسته به عنوان استاد و بالینگر شهرتی ملی و بین‌المللی دارد. مشارکت ایشان نقش بهسزایی در آماده‌سازی این کتاب داشته و به آن غنا بخشیده است.

در اینجا می‌خواهیم از چندین نفر که ما را یاری دارند سپاسگزاری کنیم. جا دارد از دکتر نورمان ساسمن تشکر کنیم که به عنوان مشاور ویراستاری در بسیاری از کتاب‌های کاپلان و سادوک یار ما بوده است. همچنین از دکتر جیمز سادوک (متخصص طب فوریت بزرگسال) و دکتر ویکتوریا سادوک گرگ (متخصص طب فوریت کودکان) به خاطر کمک‌های ایشان تشکر می‌کنیم. دستیار ما هیدیان گرج در آماده‌سازی این کتاب نقش کلیدی داشت و قدردان وی هستیم. همچون گذشته ناشرین ما همچنان استانداردهای بالایشان را حفظ کرده‌اند و از این بابت از ایشان سپاسگزاریم. در شرکت Wolters Kuwer ما بخصوص از خدمات لکسی پوزانسکی متشکریم.

سرانجام مؤلفین سپاسگزار دکتر چارلز مارمار و پروفسور لوسیوس ر. لیتوئر، استاد و رئیس

دپارتمان روانپژشکی دانشکده پزشکی دانشگاه نیویورک هستند. دکتر مارمار بیکی از مهمترین مراکز روانپژشکی این کشور را پایه گذاری کرد و محققین، اساتید و بالینگران بر جسته‌های را در محیطی آکادمیک و با بهره‌وری بالا به کار گرفته است. او حامی بزرگ کارهای مابوده و از این بابت مدیون وی هستیم.

ما امیدواریم این کتاب همچنان انتظارات گروه‌های مخاطب یعنی پزشکان پرمشغله در حال آموزش، پزشکان در حال کار و همه کسانی که با مراقبت از بیماری روانی سروکار دارند برآورده سازد.

دکتر بنجامین سادوک

دکتر سامون احمد

دکتر ویرجینیا سادوک

مرکز پزشکی دانشگاه نیویورک، نیویورک

طبقه‌بندی در روان‌پزشکی

نظام‌های طبقه‌بندی تشخیص‌های روان‌پزشکی اهداف مختلفی را دنبال می‌کنند: تمایز بین یک تشخیص روان‌پزشکی و تشخیص دیگر تا بالینیگران بتوانند مؤثرترین درمان را پیشنهاد دهند، ایجاد زبانی مشترک بین متخصصان سلامت، و کشف علت‌های ناشناخته بسیاری از اختلالات روانی. دو مورد از مهمترین طبقه‌بندی‌های روان‌پزشکی عبارت‌اند از راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (DSM-5) و طبقه‌بندی بین‌المللی بیماری‌ها (ICD). DSM-5 توسط انجمن روان‌پزشکی آمریکا با همکاری سایر گروه‌های متخصص سلامت روان تهیه شده و ICD توسط سازمان بهداشت جهانی تدوین شده است.

طبقه‌بندی DSM-5

در DSM-5 بیست و دو طبقه اصلی بیماری‌های روانی فهرست شده‌اند که شامل بیش از ۱۵۰ بیماری مجزا هستند. تمامی بیماری‌های فهرست شده در DSM-5 در بخش‌های آتی کتاب به تفصیل توصیف می‌شوند و همه گیرشناصی، سبب‌شناسی، تشخیص، تشخیص افتراقی، ویژگی‌های بالینی و درمان هر کدام آنها تشریح خواهد شد. در این بخش تنها به توصیفی مختصراً از هر بیماری پرداخته می‌شود تا طرحی کلی از طبقه‌بندی روان‌پزشکی برای خوانندگان ارائه شود. همچنین این بخش شامل برخی از تغییرهایی است که DSM-5 نسبت به DSM-IV کرده است. بررسی کامل‌تر هر کدام از بیماری‌ها در فصل‌های پیش رو آورده شده است.

اختلالات رشد عصبی^۱

این اختلالات معمولاً اولین بار در دوران نوزادی، کودکی یا نوجوانی تشخیص داده می‌شوند. کم‌توانی ذهنی^۲ یا اختلال رشدی هوشی (در DSM-IV عقب‌ماندگی ذهنی نامیده می‌شد). مشخصه کم‌توانی ذهنی (ID) پایین‌تر بودن قابل ملاحظه هوش از حد متوسط و ضعف چشمگیر در رفتار انتباقي است. منظور از رفتار انتباقي آن است که افراد به چه میزان می‌توانند تکالیف معمول زندگی که متناسب با سن است مانند ارتباط، مراقبت از خود و مهارت‌های بین‌فردي را به شکل مؤثری برآورده کنند. کم‌توانی ذهنی در DSM-5 بر اساس عملکرد کلی در ۴ سطح خفیف، متوسط، شدید یا عمیق دسته‌بندی

1. Neurodevelopmental Disorders

2. Intellectual Disability

می‌شود؛ در DSM-IV این اختلال بر مبنای بهره‌هوشی (IQ) در ۴ دستهٔ خفیف (۵۰-۵۵ تا ۷۰)، متوسط (۴۰-۳۵ تا ۵۵-۵۰)، شدید (۲۰-۲۵ تا ۳۵-۴۰) یا عمیق (زیر ۲۰-۲۵) جای می‌گرفت. شکلی از کم‌توانی ذهنی که تأخیر کلی رشد خوانده می‌شود در کودکان زیر ۵ سالی دیده می‌شود که نقص‌های شدیدی فراتر از آنچه در بالا گفته شد دارند. در DSM-5 از عبارت عملکرد ذهنی مرzi استفاده شده است اما به روشنی از کم‌توانی ذهنی خفیف متمایز نشده است. این دسته در DSM-IV با بهره‌هوشی حدود ۷۰ مشخص می‌شود در حالی که در DSM-5 به عنوان حالتی در نظر گرفته می‌شود که مرکز توجه بالینی قرار می‌گیرد اما ملاکی برای آن داده نشده است.

اختلالات ارتباطی^۱. این دسته که ۴ نوع اختلال در آن جای می‌گیرد زمانی تشخیص داده می‌شود که مشکلات ارتباطی سبب بروز نقصان مشخص در عملکرد شود: (۱) اختلال زبان که مشخصه آن مشکلات رشدی در فهرست واژگان است که سبب می‌شود فرد در ساختن جملات مناسب با سن دچار مشکل شود؛ (۲) اختلال صوت گفتار که مشخصه آن اشکال در تلفظ است؛ (۳) اختلال فصاحت کلام با شروع در کودکی یا لکنت زبان که مشخصه آن مشکلاتی در روانی، سرعت و آهنگ کلام است؛ و (۴) اختلال ارتباط عملی یا اجتماعی که عبارت است از مشکلات جدی در برقراری ارتباط و تعامل اجتماعی با همسایان.

اختلال طیف درخودمانندگی. طیف درخودمانندگی شامل دامنه‌ای از رفتارها است که با مشکلاتی شدید در محظوظهای رشدی چندگاهه مانند پیوند اجتماعی و ارتباط همراه است و همچنین دربرگیرنده دامنه‌ای از فعالیتها و الگوهای رفتاری تکرارشونده و قالبی از جمله در تکلم است. این نشانه‌ها به سه دسته تقسیم می‌شوند: سطح ۱ شامل توانایی صحبت کردن همراه با تعامل اجتماعی اندک است (این سطح مشابه اختلال آسپرگر است که در DSM-5 نیامده است)؛ سطح ۲ که با کمترین میزان میزان تکلم و تعامل اجتماعی مشخص می‌شود (در DSM-IV با عنوان اختلال رت شناخته می‌شد اما در DSM-5 حذف شده است) و سطح ۳ که نشانه آن فقدان کامل تکلم و تعامل اجتماعی است.

اختلال کم‌توجهی / بیش فعالی (ADHD). از دهه ۱۹۹۰ اختلال ADHD یکی از بحث برانگیزترین اختلالات روانپردازی در رسانه‌های عمومی است که علت این امر دو مورد است -۱- فقدان مز مشخصی بین رفتارهای معمول و مناسب با سن کودک و رفتار مختلط و -۲- نگرانی درباره کودکانی که بدون ابتلاء به این اختلال، تشخیص اشتیاه و درمان دارویی دریافت کرده‌اند. ویژگی‌های اصلی این اختلال عدم توجه پایدار، بیش فعالی و تکاشنگری، یا هردو است که سبب نقصان چشمگیر بالینی در عملکرد می‌شود. این اختلال هم در کودکان و هم در بزرگسالان دیده می‌شود.

اختلال یادگیری اختصاصی. این اختلالات کاستی‌هایی در رشد است که در ارتباط با کسب مهارت‌های خاص در خواندن (کرخوانی یا خوانش پریشی)؛ یا نوشتاری؛ یا در ریاضیات (محاسبه پریشی)^۲ بوجود می‌آید.

اختلالات حرکتی. همچون اختلال یادگیری، اختلالات حرکتی زمانی تشخیص داده می‌شوند که هماهنگی حرکتی با در نظر گرفتن سن و هوش به میزان چشمگیری پایین‌تر از انتظار است و مشکلات مربوط به هماهنگی به طور قابل ملاحظه‌ای با عملکرد فرد تداخل می‌کند. اختلالات حرکتی به سه دسته

اصلی تقسیم می‌شوند: ۱) اختلال هماهنگی رشدی نقصان در رشد هماهنگی حرکتی است مانند تأخیر در خریدن یا راه رفتن، انداختن اشیا یا عملکرد ورزشی ضعیف؛ ۲) اختلال حرکات قالبی شامل فعالیت‌های حرکتی تکرارشونده مانند تکان دادن سر و حرکت دادن بدن است و ۳) اختلال تیک که مشخصه آن حرکات یا اصوات ناگهانی، غیرارادی، عودکننده و قالبی (هرزه‌گویی) است. دو نوع اختلال تیک وجود دارد: نخست اختلال توره که شامل تیک‌های حرکتی و صوتی مانند کوپرولالیا^۱ است و دوم اختلال تیک مقاوم و مزمن حرکتی یا صوتی که مشخصه آن وجود یک تیک حرکتی یا صوتی است.

طیف اسکیزوفرنیا (روان‌کسیختگی) و سایر اختلالات روان‌پریشی

این بخش که درباره اسکیزوفرنی و سایر اختلالات روان‌پریشی است دربرگیرنده هشت اختلال معین است (اسکیزوفرنیا، اختلال اسکیزوفرنی فرم، اختلال اسکیزوافکتیو، اختلال هذیانی، اختلال روان‌پریشی گذرا، اختلال روان‌پریشی ناشی از مواد / دارو، اختلال روان‌پریشی ناشی از بیماری طبی دیگر و کاتاتوپیا) که در هر کدام علامت‌های روان‌پریشی ویژگی‌های باز روز نمای بالینی هستند. دسته‌بندی اختلالات تحت این عنوان در ۵- DSM اختلال شخصیت اسکیزوتوپی را نیز دربرمی‌گیرد که اختلال روان‌پریشی به حساب نمی‌آید اما گاهی مقدم بر اسکیزوفرنی کامل است. اختلال اسکیزوتوپی در این کتاب در گروه اختلالات شخصیت بررسی می‌شود (فصل ۱۷ را ببینید).

اسکیزوفرنیا. اسکیزوفرنیا اختلال مزمنی است که اغلب با هذیان‌ها و توهمات باز همراه است. فرد باید برای حداقل ۶ ماه بیمار باشد هرچند لزومی ندارد در تمام طول این زمان روان‌پریشی فعالی داشته باشد. این اختلال در سه مرحله تشخیص داده می‌شود، اگرچه در ۵- DSM این مراحل به صورت مجزا از هم در نظر گرفته نشده‌اند. مرحله مقدماتی مربوط است به زوال کارکرد قبل از آنکه مرحله روان‌پریشی فعال آغاز شود. علامت‌های مرحله فعال (هذیان‌ها، توهمات، گفتار آشفته، رفتار به شدت آشفته یا علایم‌های منفی مانند عاطفة یکنواخت، کاهش انگیزه و فقر کلامی) باید حداقل یک ماه وجود داشته باشند. مرحله باقیه‌ای بدنبال مرحله فعال می‌آید. ضعف عملکرد و نابهنجاری‌های عاطفه، شناخت و ارتباط از ویژگی‌های مرحله مقدماتی و باقیه‌ای هستند. اسکیزوفرنی در ۴- DSM بر مبنای شدیدترین علایم موجود در زمان ارزیابی به چند زیرگروه تقسیم می‌شد (نوع بدگمان، نوع نابسامان، نوع کاتاتوپیک، نوع نامتمایز و نوع باقیه‌ای). اگرچه این زیرگروه‌ها در نظام رسمی نام‌گذاری DSM-5 جایی ندارند، از نظر پدیدارشناسی دقیق هستند و در ICD-10 آورده شده‌اند. این زیرگروه‌ها همچنان توصیفاتی سودمند هستند که بالینگران در تعاملات‌شان با یکدیگر از آنها استفاده می‌کنند.

اختلال هذیانی. مشخصه اختلال هذیانی بروز هذیان‌های پایداری مانند اروتومنیک (شهوانی)، خودبزرگ‌بینی، حسادت، گزند و آسیب، جسمی، مختار و نامعین است. بهطور کلی هذیان‌ها درباره موقعیت‌هایی هستند که ممکن است در زندگی معمول رخ دهند مانند خیانت، تعقیب شدن و ابتلا به بیماری که این موارد در گروه باورهای غیرغیری قرار می‌گیرند. در این دسته نوع دیگری نیز وجود دارد که در ۴- DSM با عنوان اختلال هذیان اشتراکی (جنون دوتایی) آورده شده بود اما در ۵- DSM علایم هذیانی در شریک زندگی فرد مبتلا به اختلال هذیانی نام‌گرفت و مشخصه آن باورهای هذیانی

است که در فردی که رابطه نزدیکی با فرد مبتلا به اختلال هذیانی دارد ایجاد می‌شود و محتوای این هذیان‌ها در این دو فرد یکسان است. پارانویا (عبارتی که در DSM-5 آورده نشده است) اختلال نادری است که در آن یک نظام هذیانی پیچیده و مفصل به تدریج شکل می‌گیرد و اغلب با افکار خودبزرگ‌بینی همراه است. این بیماری سیر مزنی دارد و باقی شخصیت دست‌خورده و سالم می‌ماند.

اختلال روان‌پریشی گذرا. برای تشخیص این اختلال باید هذیان‌ها، توهمات، گفتار آشفته، رفتار بهشت آشفته یا رفتار کاتatonیک برای حداقل یک روز و کمتر از یک ماه وجود داشته باشند. این اختلال ممکن است در اثر استرس زندگی بیرونی ایجاد شده باشد و پس از رخدادها فرد به عملکرد معمول زندگی بازخواهد گشت.

اختلال اسکیزووفرنی فرم. مشخصه اختلال اسکیزووفرنی فرم همان عالیم مرحله فعال اسکیزووفرنی است (هذیان‌ها، توهمات، گفتار آشفته، رفتار بهشت آشفته یا عالیم منفی) اما عالیم بین ۱ تا ۶ ماه ادامه دارند و ویژگی‌های مربوط به افت عملکرد شغلی یا اجتماعی مراحل مقدماتی یا باقیهای را ندارد.

اختلال اسکیزوافکتیو. در اختلال اسکیزوافکتیو علاوه بر عالیم مرحله فعال اسکیزووفرنی (هذیان‌ها، توهمات، گفتار آشفته، رفتار بهشت آشفته یا عالیم منفی) یک سندروم مانیا یا افسردگی نیز وجود دارد که در مقایسه با مدت‌زمان روان‌پریشی، کوتاه نیست. برخلاف مبتلایان به اختلال خلقی که با عالیم روان‌پریشی همراه است، افراد مبتلا به اختلال اسکیزوافکتیو هذیان‌ها و توهمات را برای حداقل دو هفته بدون حضور عالیم خلقی بارز تجربه می‌کنند.

اختلال روان‌پریشی ناشی از مواد / دارو. در این اختلال عالیم روان‌پریشی در اثر مواد روان‌گردان یا سایر مواد مانند داروهای توهمند یا کوکائین ایجاد می‌شوند.

اختلال روان‌پریشی ناشی از بیماری طبی دیگر. هذیان‌ها و توهمات در این اختلال در اثر بیماری طبی مانند صرع لوب تمپورال، کمبود یکی از ویتامین‌ها در بدن^۱ یا منزشت ایجاد می‌شوند. **کاتatonیا.** ویژگی این اختلال ناهنجاری‌های حرکتی مانند کاتالپسی (انعطاف‌پذیری مومی شکل)، سکوت، وضعیت‌گیری بدن^۲ و منفی کاری است. این عالیم می‌تواند با بیماری روانی دیگری مانند اسکیزووفرنی یا اختلال دوقطبی مرتبط باشند یا ناشی از بیماری طبی دیگری مثل نتوپلاسم، تومور مغزی و آنسفالوپاتی کبدی به وجود آیند.

دوقطبی و اختلالات مرتبه

اختلال دوقطبی با نوسانات خلقی شدید بین افسردگی و شیدایی (مانیا) و همچنین با فروکش و عود مجدد مشخص می‌شوند. این اختلال ۴ گونه دارد: اختلال دوقطبی I، اختلال دوقطبی II، خلق ادواری (سیکلوتایمی) و اختلال دوقطبی ناشی از مواد / دارو یا بیماری طبی دیگر.

اختلال دوقطبی I. تاریخچه‌ای از دوره مانیا یا دوره ترکیبی مانیا و افسردگی برای تشخیص این اختلال ضروری است. اختلال دوقطبی I بر اساس موارد متنوعی دسته‌بندی می‌شود: نوع دوره فعلی (مانیا، افسردگی هیپومانیک یا مختلط)، شدت اختلال و وضعیت فروکش (خفیف، متوسط، شدید بدون

روان‌پریشی، شدید با مشخصه‌های روان‌پریشی، فروکش نسبی یا فروکش کامل)، وجود تندرخی^۱ در دوره اخیر (حداقل ۴ دوره در طول ۱۲ ماه).

اختلال دوقطبی II. مشخصهٔ اختلال دوقطبی II تاریخچه‌ای از دوره‌های هیپومنیا و افسردگی اساسی است. ملاک‌های دورهٔ هیپومنیا همانند دورهٔ مانیا است اگرچه برای تشخیص هیپومنیا یک دورهٔ حداقل ۴ روزه کفایت می‌کند. تفاوت عده بین مانیا و هیپومنیا در شدت آسیب مرتبط با سندروم است. **اختلال سیکلوتاپیمی (خلق ادواری).** این اختلال، قطب مقابل اختلال دیس‌تاپیمی است (ادامه متن را ببینید). خلق ادواری اختلال خلقي خفيف و مزمن است که در آن دوره‌های متعدد هیپومنیا و افسردگی در طول حداقل ۲ سال رخ می‌دهند.

اختلال دوقطبی ناشی از بیماری طبی دیگر. این اختلال زمانی تشخیص داده می‌شود که شواهد حاکی از آن باشد که اختلال خلقي معین پیامد مستقیم بیماری عمومی طبی مثل تومور لوب فرونتال (پیشانی) است.

اختلال دوقطبی ناشی از مواد / دارو. اگر علت اختلال خلق مسومیت با مواد، ترک مواد یا استفاده از برخی داروها مانند آمفتامین باشد، اختلال دوقطبی ناشی از مواد / دارو تشخیص داده می‌شود.

اختلالات افسردگی

اختلالات افسردگی با عالیمی چون افسردگی، غمگینی، تحریک‌پذیری، کندی روانی- حرکتی و در موارد شدید با افکار خودکشی تشخیص داده می‌شوند. این دسته شامل چند اختلال است که در ادامه توصیف شده‌اند.

اختلال افسردگی اساسی. مشخصهٔ ضروری برای تشخیص اختلال افسردگی اساسی خلق افسرده یا فقدان علاقه یا لذت در فعالیت‌های معمول زندگی است. تمام عالیم باید تقریباً هر روز وجود داشته باشند، به‌غیر از افکار خودکشی یا فکرهایی درباره مرگ که عودکنده‌اند. اگر عالیم در نتیجهٔ یک فقدان معمول باشند یا عالیم روان‌پریشی بدون عالیم خلقتی وجود داشته باشند این تشخیص رد می‌شود. **اختلال افسردگی پایدار یا دیس‌تاپیمی (افسرده‌خوبی).** دیس‌تاپیمی شکلی خفیف و مزمن از افسردگی است که حداقل ۲ سال ادامه دارد و فرد در طول این زمان، در بیشتر روزها و تقریباً در تمامی روز خلق افسرده را همراه با حداقل دو علامت دیگر افسردگی تجربه می‌کند.

اختلال ملال پیش از قاعده‌گی. این اختلال در حدود یک هفته قبل از قاعده‌گی رخ می‌دهد و مشخصهٔ آن تحریک‌پذیری، بی‌ثباتی هیجانی، سردد و اضطراب یا افسردگی است که پس از پایان چرخهٔ قاعده‌گی فروکش می‌کند.

اختلال افسردگی ناشی از مواد / دارو. مشخصهٔ این اختلال خلق افسرده‌ای است که ناشی از مصرف مواد مانند الکل یا دارو مانند باریتورات است.

اختلال افسردگی ناشی از بیماری طبی دیگر. این بیماری حالتی از افسردگی است که در اثر یک بیماری طبی مثل کمکاری تیروئید و سندروم کوشینگ ایجاد می‌شود.

ساخرواختال افسردگی معین. این دستهٔ تشخیصی شامل دو زیرگروه است: ۱) دوره

افسردگی عودکننده (راجعه) که افسردگی ای است که بین ۲ تا ۱۳ روز طول می‌کشد و حداقل یکبار در ماه رخ می‌دهد، و ۲) دوره افسردگی کوتاه‌مدت که شامل خلق افسردهای است که بین ۴ تا ۱۴ روز طول می‌کشد و عودکننده نیست.

اختلال افسردگی نامعین. این دستهٔ تشخیصی شامل ۴ نوع اصلی است: ۱) ملانکولیا که شکل شدیدی از افسردگی اساسی است، مشخصه آن نالمیدی، فقدان لذت و کندی روانی - حرکتی است و خطر بالای خودکشی را با خود دارد؛ ۲) افسردگی غیرمتعارف (آتیپیک) که مشخصه آن خلق افسردهای است که به جای کاهش وزن با افزایش وزن، و به جای بی خوابی با پرخوابی همراه است؛ ۳) افسردگی پیرازیمانی نوعی از افسردگی است که در نزدیکی زایمان یا در طول یکماه پس از زایمان رخ می‌دهد (در DSM-IV افسردگی پس از زایمان خوانده می‌شود)؛ و ۴) الگوی فصلی که خلق افسردهای است که در زمان مشخصی از سال، معمولاً ژستتان، رخ می‌دهد (با نام اختلال عاطفی فصلی [SAD] نیز شناخته می‌شود).

اختلال کژ تنظیمی خلق ایدایی. این اختلال تشخیص جدیدی است که در زیر عنوان اختلالات افسردگی آورده شده است و در کودکان بالای ۶ سال و زیر ۱۸ سال تشخیص داده می‌شود. مشخصه آن قشرق شدید، تحریک‌پذیری مزمن و خلق عصبانی است.

اختلالات اضطرابی

بخش مربوط به اختلالات اضطرابی ^۱ه اختلال معین را در بر می‌گیرد (اختلال وحشت‌زدگی (پانیک)، ترس از مکان‌های باز، هراس اختصاصی^۲، اختلال اضطراب اجتماعی یا جمعیت هراسی^۳، اختلال اضطراب فراغیر، اختلال اضطرابی ناشی از بیماری طبی عمومی، و اختلال اضطرابی ناشی از مواد) که در آنها عالیم اضطرابی مشخصه‌های اصلی نمای بالینی هستند. از آنجاکه اختلال اضطراب جدایی و سکوت انتخابی در کودکان بروز می‌کنند، به این دو اختلال در بخش اختلالات دوران کودکی پرداخته خواهد شد.

اختلال پانیک (وحشت‌زدگی). حمله پانیک تجربه احساس ترس شدید یا وحشتی است که به طور ناگهانی و در موقعیت‌هایی رخ می‌دهد که عامل ترسناکی در آن وجود ندارد. این حمله با افزایش ضربان یا تپش قلب، درد قفسه سینه، نفس تنگی یا احساس خفگی، سرگیجه، لرزش یا احساس تکان خوردن، غش یا منگی، تعریق و حالت تهوع همراه است.

ترس از مکان‌های باز (آگورافوبی). ترس از مکان‌های باز پیامد تکراری اختلال پانیک است، اگرچه می‌تواند بدون حمله پانیک رخ دهد. افراد مبتلا به این اختلال از موقعیت‌هایی اجتناب می‌کنند (یا سعی می‌کنند اجتناب کنند) که فکر می‌کنند ممکن است راهانداز حمله پانیک (یا عالیم شبه‌پانیک) باشد یا موقعیت‌هایی که فکر می‌کنند اگر در آنها دچار حمله پانیک شوند احتمالاً فرار کردن از آنها سخت خواهد بود.

هراس اختصاصی. هراس اختصاصی ترس بیش از حد و غیرمنطقی از شی یا موقعیتی خاص است که تقریباً همیشه در مواجهه با محرك ترس اور رخ می‌دهد. فرد از محرك ترس اور اجتناب می‌کند و اگر با آن مواجه شود ناراحتی یا اضطراب شدیدی را تجربه خواهد کرد.

اختلال اضطراب اجتماعی یا جمعیت هراسی. مشخصهٔ جمعیت هراسی ترس از مورد تمثیل قرار گرفتن یا تحقیر شدن در حضور دیگران است. همچون هراس اختصاصی در این اختلال نیز از محرك ترس آور اجتناب می‌شود و در صورت مواجهه، فرد احساس ناراحتی یا اضطراب شدید می‌کند. اگر محرك ترس آور شامل اغلب موقعیت‌های اجتماعی شود آنگاه این اختلال به عنوان جمعیت هراسی فراگیر شناخته می‌شود.

اختلال اضطراب فراگیر. این اختلال با نگرانی بیش از حد و مزمنی شناخته می‌شود که در اغلب روزها تجربه می‌شود و کنترل کردن آن دشوار است. این نگرانی با عالیمی مانند مشکل در تمرکز، بی‌خوابی، تشنج عضلانی، تحریک پذیری، و بی‌قراری فیزیکی مرتبط است و باعث ناراحتی یا افت بالینی و چشمگیر کارکرد می‌شود.

اختلال اضطراب ناشی از بیماری طبی دیگر. اختلال اضطراب ناشی از بیماری طبی عمومی وقتی تشخیص داده می‌شود که شواهد حاکی از آن باشند که اضطراب قابل ملاحظه پیامد مستقیم یک بیماری طبی عمومی مانند پرکاری تیروئید است.

اختلال اضطراب ناشی از مواد / دارو. هنگامی اختلال اضطراب ناشی از مواد تشخیص داده می‌شود که علت اضطراب مصرف موادی مثل کوکائین باشد یا در نتیجه استفاده از برخی داروها مانند کورتیزول ایجاد شود.

اختلال اضطراب جدایی. اختلال اضطراب جدایی در کودکان بروز می‌کند و مشخصه آن اضطراب بیش از حد درباره جدایی از خانه یا افراد مورد دلیستگی است که بسیار فراتر از میزان مورد انتظار براساس سطح رشدی کودک باشد.

سکوت انتخابی. مشخصه این اختلال امتناع پایدار برای صحبت کردن در موقعیت‌های خاص به رغم توانایی صحبت کردن در سایر موقعیت‌ها است.

اختلال وسوسی - جبری و اختلالات مرتبه

هشت گروه از اختلال‌ها در این دسته جای می‌گیرند که همگی با وسوس‌ها (افکار تکراری) یا اجبارها (رفتارهای تکراری) مرتبط‌اند.

اختلال وسوسی - جبری (OCD). اختلالی است که با افکار تکراری و ناخواسته یا تصاویر ناخوشایند (وسوس فکری)، یا رفتارهای تکراری که فرد برای انجام آنها احساس اجبار می‌کند (وسوس عملی یا اجبار) یا هردو مشخص می‌شود. اجبارها یا وسوس‌های عملی در بیشتر اوقات برای کاهش اضطراب مربوط به افکار وسوسی انجام می‌گیرند.

اختلال بدريخت‌انگاری بدن. مشخصه اختلال بدريخت‌انگاری بدن اشتغال ذهنی آسیب‌زا و ناراحت‌کننده با نقصی تصویری یا اندازه یا نداشته باشد. اگر میزان باور به این نقص در حد هذیانی باشد، تشخیص اختلال هذیانی از نوع جسمانی خواهد بود.

اختلال انباشتگری (ذخیره‌سازی). این اختلال الگویی رفتاری از جمع کردن اجباری اشیایی است که ممکن است برای فرد کارایی داشته باشد. فرد نمی‌تواند از دست این اشیا خلاص شود حتی اگر این اشیا باعث ایجاد موقعیت‌های خطرناک در خانه مانند خطر آتش‌سوزی شوند. تریکوتیلومانیا یا اختلال کنندن مو. مشخصه این اختلال مکرر موها است به‌طوری که باعث

از دست دادن میزان قابل توجهی از موها شود. این اتفاق می‌تواند در هر نقطه‌ای از بدن مانند سر، ابروها یا ناحیه عانه رخ دهد.

اختلال خراش یا کندن پوست. مشخصه این اختلال نیاز اجباری به کندن پوست تا حد ایجاد آسیب جسمانی است.

اختلال وسوسی - جبری ناشی از مواد / دارو. این اختلال شامل وسوسه‌های فکری و عملی ای است که در نتیجهٔ مصرف دارو یا مواد مانند استفاده از کوکائین بروز می‌کند و می‌تواند سبب کندن پوست به‌شکلی اجباری شود (فرمیکاسیون^۱ نیز نامیده می‌شود).

اختلال وسوسی - جبری ناشی از بیماری طبی دیگر. علت رفتارها یا افکار وسوسی در این اختلال یک بیماری طبی است همان‌طور که گاهی پس از عفوونت استروپتوكوکی ایجاد می‌شود. **ساخیر اختلالات وسوسی - جبری معین و اختلالات مرتبط.** این دسته شامل گروهی از اختلال‌ها مثل حسادت وسوسی^۲ است که در آن فرد دچار افکار تکراری در مورد بی‌وفایی همسر یا شریک زندگی اش می‌شود. این اختلال باید از باور هذیانی مانند کورو^۳ تکیک شود. کورو اختلالی است که در جنوب و شرق آسیا دیده می‌شود و در آن فرد اعتقاد دارد که عضو تناسلی اش به درون بدن تحلیل می‌رود و ناپدید می‌شود. همچنین باید از اختلال رفتار تکراری متمرکز بر بدن که در آن فرد درگیر الگوی رفتار اجباری مانند جویدن ناخن یا لب می‌شود تمایز داده شود.

اختلال‌های مربوط به سانحه و عوامل استرس

این گروه از اختلالات در اثر مواجهه با فاجعه‌ای طبیعی یا انسانی یا رویدادهای پراسترس زندگی مانند سوءرفتار ایجاد می‌شوند. در-5 DSM شش اختلال در این دسته قرار می‌گیرند.

اختلال دلبستگی واکنشی. این اختلال در دوران نوزادی و اوائل کودکی بروز می‌کند و مشخصه آن نقصان شدید در توانایی برقراری ارتباط است که در نتیجهٔ مراقبت به شدت آسیب‌زا از کودک بوجود می‌آید.

اختلال مشغولیت اجتماعی مهارگرسیسته. اختلالی است که در آن در کودک یا نوجوان ترس عمیقی از برقراری تعامل با غریبه‌ها، به‌خصوص بزرگسالان دارد که نتیجهٔ تربیت آسیب‌زا است.^۴

اختلال استرس پس از سانحه. اختلال استرس پس از سانحه (PTSD) پس از رویداد آسیب‌زا بروز می‌کند و که فرد باور دارد در آن رویداد از نظر جسمانی در خطر است یا زندگی او به مخاطره افتاده است. PTSD ممکن است در بی مشاهده رویدادی تهدیدآمیز یا خشونت‌بار که برای شخص دیگری رخ داده است ایجاد شود. عالیم PTSD معمولاً مدت کوتاهی پس از رویداد آسیب‌زا بروز می‌کنند، اگرچه در برخی موارد ممکن است عالیم ماهها یا حتی سال‌ها پس از سانحه ایجاد شوند. این اختلال زمانی تشخیص داده می‌شود که فرد نسبت به سانحه با ترس واکنش نشان دهد و عالیم را مجدداً تجربه کند یا عالیم اجتنابی و برانگیختنگی بیش از حد داشته باشد. عالیم باید دست‌کم برای یک ماه پایدار باشند و

۱. Formication این اصطلاح به احساس توهمنی راه رفتن حشرات رو یا نیز پوست اطلاق می‌شود (فرهنگ جامع روانپردازی).

2. obsessional jealousy

3. Koro

4. به نظر می‌رسد در اینجا اشتباہی روی داده است. براساس متن-5 DSM در این اختلال کودک به شکلی غیر طبیعی به بزرگسالان ناآشنا نزدیک می‌شود و با آنها ارتباط برقرار می‌کند. - م.

ناراحتی یا افت قابل توجه بالینی در عملکرد فرد ایجاد کنند.

اختلال استرس حاد. اختلال استرس حاد پس از همان نوع عوامل استرس‌زاگی رخ می‌دهد که در PTSD نقش دارند، با این حال اگر علایم بیش از یک ماه ادامه پیدا کنند دیگر این تشخیص گذاشته نمی‌شود.

اختلالات سازگاری. اختلالات سازگاری واکنش‌های غیرانطباقی به استرس‌های مشخص زندگی است. این اختلالات براساس علایم انواع فرعی زیر تقسیم می‌شوند: همراه با اضطراب، همراه با خلق افسرده، با ترکیبی از اضطراب و خلق افسرده، با اختلال سلوک، و شکل مختلط آشفتگی هیجان و سلوک.

اختلال داغدیدگی پایدار و بیچیده. سوگ مقاوم و مزمی که با تلحکامی، خشم یا احساسات دوگانه نسبت به فرد متوفی مشخص می‌شود و با گوششگیری طولانی مدت و شدیدی همراه می‌شود مشخصه این اختلال است (با عنوان سوگ عارضه‌دار یا داغدیدگی عارضه‌دار نیز خوانده می‌شود). این اختلال باید از داغدیدگی یا سوگ معمول تمایز داده شود.

اختلالات تجزیه‌ای

بخش مربوط به اختلالات تجزیه‌ای مشتمل بر چهار اختلال معین است (فراموشی تجزیه‌ای، گریز تجزیه‌ای، اختلال هویت تجزیه‌ای، و اختلال گسست از خویشتن / گسست از واقعیت) که مشخصه آنها بی‌نظمی در کارکرد معمولاً یکپارچه هوشیاری، حافظه، هویت یا ادراک است.

فراموشی تجزیه‌ای. مشخصه فراموشی تجزیه‌ای از دست دادن حافظه مربوط به اطلاعات شخصی مهمی است که اغلب ماهیتی آسیب‌زا دارند.

گریز تجزیه‌ای. مشخصه این اختلال عزیمت ناگهانی از منزل است که با از دست دادن جزئی یا کامل حافظه مربوط به هویت فرد همراه است.

اختلال هویت تجزیه‌ای. ویزگی بنیادین این اختلال که بیش از این اختلال شخصیت چندگانه نامیده می‌شد، وجود دو یا تعداد بیشتری هویت متمایز است که کنترل رفتار فرد را به عهده می‌گیرند.

اختلال گسست از خویشتن / گسست از واقعیت / depersonalization (derealization). ویزگی بنیادین اختلال گسست از خویشتن / گسست از واقعیت دوره‌های مقاوم یا عودکننده گسست از خویشتن (حس تغییریافته از موجودیت فیزیکی که شامل این احساس است که فرد بیرون از بدن خودش وجود دارد، جدایی یا فاصله گرفتن فیزیکی از دیگران، شناوری، مشاهده خود از بیرون آنگونه که در رویا رخ می‌دهد) یا گسست از واقعیت (تجربه محیط بیرون به شکلی غیرواقعی یا تحریف شده) است.

اختلال علایم جسمی و اختلالات مرتبط (پیش از این در DSM-IV اختلالات شبه‌جسمی خوانده می‌شد)

این گروه از اختلالات باشتغال ذهنی قابل توجه با بدن و ترس از بیماری یا عواقب آن مانند مرگ مشخص می‌شوند.

اختلال علایم جسمی. مشخصه اختلال علایم جسمی، سطوح بالای اضطراب و نگرانی پایدار

در باره نشانه‌ها و علایم جسمی است که فرد به اشتیاه آنها به عنوان یک بیماری طبی شناخته شده تعبیر می‌کند. این اختلال با نام هیپوکندریازیس (خود بیمار انگاری) نیز خوانده می‌شود.

اختلال اضطراب بیماری. اختلال اضطراب بیماری، ترس از بیمار شدن است در شرایطی که فرد علایم جسمی کمی دارد یا هیچ علامتی ندارد. این تشخیص برای اولین بار در DSM-5 آورده شده است.

اختلال علامت عصبی کارکرده. مشخصه این اختلال که در DSM-IV اختلال تبدیلی نام داشت نقص کارکردهای حسی یا حرکتی ارادی است که علت آنها ناشناخته است و وجود یک بیماری عصبی یا یک بیماری طبی دیگر را به ذهن متبار می‌کنند. تعارض‌های روان‌شناسخی مسئول بروز این علایم هستند.

عوامل روان‌شناسخی مؤثر بر سایر بیماری‌های طبی. این دسته متعلق به مشکلات روان‌شناسخی ای است که با افزایش خطر فرجام ناطملاوب، روی یک بیماری طبی اثر منفی می‌گذاردند.

اختلال ساختگی. در اختلال ساختگی که سندرم مونشهاؤزن نیز نامیده می‌شود فرد عمدها علایم جسمانی یا روان‌شناسخی راجع می‌کند تا بیمار تلقی شود. در اختلال ساختگی تحمیل شده بر دیگری (که قبل از اختلال ساختگی نیابتی نامیده می‌شد) شخصی فرد دیگری را که اغلب مادر و فرزند هستند بیمار جلوه می‌دهد. اختلال ساختگی از تمارض که در آن علایم به صورت کاذب گزارش می‌شوند متمایز است؛ انجیزه فرد در تمارض منافع بیرونی مانند اجتناب از مسؤولیت‌پذیری، به دست آوردن غرامت‌های مالی یا تهییه مواد است.

سایر اختلالات معین علایم جسمی و اختلالات مرتبط. این دسته مختص اختلالاتی است که در دسته‌های بالا جای نمی‌گیرند. یکی از این موارد حاملگی کاذب^۱ است که در آن فرد مؤنث (یا بهندرت مذکور) به اشتیاه باور دارد یاردار است.

اختلالات تغذیه و خوردن

اختلالات تغذیه و خوردن با آشفتگی بارز در رفتار خوردن مشخص می‌شوند.

بی‌اشتهاایی عصبی. بی‌اشتهاایی عصبی نوعی اختلال خوردن است که مشخصه آن کاهش وزن بدن و امتناع از غذا خوردن است. در این اختلال معمولاً اشتها تغییری نمی‌کند.

پراشتهاایی عصبی. مشخصه این اختلال دوره‌های عودکننده و مکرر پرخوری است که ممکن است همراه با استفراغ یا بدون آن باشد.

اختلال پرخوری. اختلال پرخوری گونه‌ای از اختلال پراشتهاایی عصبی است که در آن پرخوری گهگاه، مثلاً یک بار در هفته رخ می‌دهد.

هرزه‌خواری. هرزه‌خواری خوردن مواد بدون ارزش غذایی مانند نشاسته است.

اختلال نشخوار. ویژگی اصلی این اختلال بالا آوردن مکرر غذا است که اغلب در دوران نوزادی یا کودکی آغاز می‌شود.

اختلال مصرف غذای اجتنابی / محدودکننده. مشخصه زیربنایی این اختلال که پیشتر در DSM-IV اختلال تغذیه نوزادی یا کودکی خوانده می‌شد فقدان علاقه به غذا یا خوردن است که سبب توقف در رشد می‌شود.

اختلالات دفعی

این دسته شامل اختلال‌های دفعی است که به دلیل عوامل روان‌شناختی یا فیزیولوژیک ایجاد می‌شود. دو اختلال در این دسته وجود دارد: بی‌اختیاری مدفعه که ناتوانی در کنترل روده است و بی‌اختیاری ادرار که ناتوانی در کنترل مثانه است.

اختلالات خواب - بیداری

اختلالات خواب-بیداری شامل اختلال در کیفیت، زمان‌بندی و مقدار خواب است که باعث بروز آشفتگی و ضعف در طول روز می‌شود و در DSM-5 اختلالات یا دسته‌های زیر را دربرمی‌گیرد.

اختلال بی‌خوابی. دشواری در به‌خواب رفتن یا حفظ خواب، ویژگی‌های این اختلال هستند. بی‌خوابی می‌تواند بیماری مستقلی باشد یا همراه با بیماری روانی دیگر، نوع دیگری از اختلال خواب، یا بیماری طبی دیگری بروز کند.

اختلال پرخوابی. این اختلال وقتی رخ می‌دهد که فرد بسیار زیاد می‌خوابد و علی‌رغم میزان خواب معمول یا طولانی‌تر از معمول، به‌شدت احساس خستگی می‌کند.

بدخوابی‌ها (پاراسومنیاها). مشخصه بدخوابی‌ها رفتارها، تجارب یا رویدادهای فیزیولوژیک غیرمعمول در طول خواب است. این دسته به سه نوع تقسیم می‌شوند: اختلالات برانگیختگی خواب¹ که شامل بیداری ناکامل از خواب همراه با اختلال خواب‌گردی یا اختلال وحشت خواب است؛ اختلال کابوس که در آن کابوس‌ها سبب بیدارشدن‌های مکرر و بروز ناراحتی و افت کارکرد می‌شوند؛ و اختلال رفتاری خواب REM که مشخصه آن رفتارهای حرکتی یا آوایی در طول خواب است.

حمله خواب. این اختلال با حملات خواب شخص می‌شود. و معمولاً با از بین رفتن قوام ماهیچه‌ای (کاتاپلکسی) همراه است.

اختلالات خواب مرتبط با تنفس. این اختلالات مشتمل بر سه نوع‌اند. رایج‌ترین نوع، وقفه یا کمبود تنفسی انسدادی خواب است که در آن وقفه تنفسی (قطع جریان‌ها) و کمبود تنفسی (کاهش جریان‌ها) در طول خواب مکرراً رخ می‌دهد و سبب خروپ و خواب‌آلوگی طول روز می‌شود. در وقفه تنفسی مرکزی خواب، تنفس شین - استوکس² همراه با وقفه یا کمبود تنفسی رخ می‌دهد. در نوع سوم افت نهوده مرتبه خواب³ از طریق کاهش تنفس سبب افزایش سطح CO₂ می‌شود.

سندرم پاهای بی‌قرار. سندرم پاهای بی‌قرار حرکت دادن اجباری⁴ پاها در طول خواب است.

اختلال خواب ناشی از مواد / دارو. این دسته شامل اختلالات خوابی است که به دلیل دارو یا مواد

مثل الکل یا کافئین ایجاد می‌شوند.

اختلالات ریتم شبانه روزی خواب-بیداری. زیرینای این اختلالات الگویی از اختلال در خواب است که سیستم شبانه روزی فرد را تغییر می‌دهد یا بهم می‌زند و نتیجه آن بی‌خوابی یا خواب‌آلوگی

1. Non-Rapid Eye Movement: خواب بدون حرکات سریع چشم. م

2. الگوی تغییر دوره‌ای اوج - فرود در حجم هوای جاری که باعث وقفه یا کمبود تنفسی مرکزی می‌شود. Cheyne-Stokes.

3. Sleep-Related Hypoventilation

4. compulsive

بیش از حد است. این اختلالات شش نوع اند: ۱) نوع تأخیر مرحله خواب که مشخصه آن ساعتهای خواب-بیداری ای است که چندین ساعت از زمان مطلوب یا مرسوم دیرتر است، ۲) نوع جلو افتادن مرحله خواب که در آن شروع خواب و زمان بیداری زودتر از زمان معمول است، ۳) نوع خواب-بیداری نامنظم که مشخصه آن خواب‌های مقطوعی در طول ۲۴ ساعت شبانه‌روز بدون دوره اصلی خواب و ریتم شبانه‌روزی خواب-بیداری قابل تشخیص است، ۴) نوع خواب-بیداری غیر ۲۴ ساعت است که با محیط خارجی ۲۴ ساعته هم تراز نیست و اغلب در بین افراد نابینا یا افراد مبتلا به اختلالات بینایی رخ می‌دهد، ۵) نوع کار نوبتی ناشی از برنامه‌کاری شبانه‌های است که به طور مرتب ادامه دارد و ۶) نوع نامعین که هیچ کدام از ملاک‌های موارد بالا را در بر نمی‌گیرد.

اختلالات عملکرد جنسی (کژکاری جنسی)

کژکاری‌های جنسی شامل ده اختلال هستند که با تغییر در میل جنسی یا عملکرد جنسی مرتبطاند. **انزال دیررس.** انزال دیررس ناتوانی یا تأخیر قابل توجه در توانایی انزال در طول فعالیت جنسی یا خودارضایی است.

اختلال نعروظ. اختلال نعروظ ناتوانی در رسیدن به نعروظ یا حفظ آن برای مدت زمان لازم برای مقاربیت در فعالیت جنسی است.

اختلال ارگاسمی زنان. این اختلال فقدان توانایی در رسیدن به ارگاسم و / یا کاهش قابل ملاحظه شدت احساسات ارگاسمی در طول آمیزش جنسی یا خودارضایی است.

اختلال میل / برانگیختنگی جنسی زنان. اختلال میل / برانگیختنگی جنسی زنان فقدان یا کمبود میل به خجال پردازی یا رفتار جنسی است که سبب ناراحتی فرد می‌شود.

اختلال دخول / درد لگنی - تناسلی. اختلال دخول / درد لگنی - تناسلی جایگزین عبارت واژینیموس و مقاربیت دردنگ^۱ (انقباض‌های واژنیتال و دردی که با آمیزش جنسی تداخل دارد) شده است و انتظار درد یا درد واقعی در طول فعالیت‌های جنسی به خصوص فعالیت‌های مرتبط با دخول است. **اختلال کمبود میل جنسی مردان.** اختلال کمبود میل جنسی مردان فقدان یا کمبود خیال پردازی یا میل در مردان است.

انزال زودرس. در این اختلال انزال قبل از دخول یا بالا فاصله پس از آن در طول مقاربیت جنسی رخ می‌دهد.

کژکاری جنسی ناشی از مواد / دارو. کژکاری جنسی ناشی از مواد / دارو عملکرد ضعیف جنسی در اثر موادی مانند فلوکسیتین است.

سایر کژکاری‌های جنسی نامعین. این دسته شامل اختلال جنسی ناشی از یک بیماری طبی مانند اسکلروز چندگانه (MS) است.

نارضایتی جنسی

نارضایتی جنسی ناراحتی پایدار نسبت به جنسیت زیستی و در برخی موارد میل به داشتن اندام‌های جنسی